

[Krarup.]

det ærede Medlem Hr. Wittrup gav af Landbrugets Økonomi, har noget som helst med Virkeligheden at gøre. Det ærede Medlem var inde paa, at Husmandsbruget, Husmanden, har klaret sig bedre end Gaardmanden. Ja, det har selvfølgelig sin Forklaring deri, at Husmanden ikke har de store Prisstigninger at slaas med, som Gaardmandsbruget har, i Form af Løn til Karle og Piger. En Karleløn gaar jo mange Steder op imod 5 000 Kr. foruden Kost og Logi, og Pigelønnen er i hvert Tilfælde et Par Hundrede Kroner om Maanedene. Og ved Siden af dette, at Husmanden selv indtjener denne Prisstigning, som for det større Landbrug er beregnet til 175 pCt. siden 1940, har han — det maa man dog indrømme — haft den Fordel, at han har kunnet købe Korn hidrørende fra denne Million Tønder Korn, som er blevet udskrevet fra de kornproducerende Landbrug, til en meget rimelig Pris. Han har haft Favør i begge Ender, om jeg saa maa sige. Det gør det sandsynligt, hvad jeg ikke heller vil benægte, at Husmandsbruget er kommet bedre igennem den akutte Krise, som det daarlige Høstaar forårsagede, end Gaardmandsbruget.

Jeg haaber, der skal kunne komme noget ud af det, jeg her har sagt, at disse Puljer vil kunne finde Anvendelse, og jeg kan forsikre den højtærede Landbrugsminister om, at disse Penge i saa Fald vil falde paa et tørt Sted.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets Vedtagelse i det høje Ting.

Oluf Johansen: Baggrunden for dette Aars Kornlov giver en sikker Forventning om en Afvikling af denne Lovgivning. Under alle Forhandlinger har man spejdet ud til de Lande, Danmark før har faaet de store Tilførsler fra, de Tilførsler, som har betinget vor betydelige dyriske Produktion, og naar „Ekstrabladet“ i Forgaars kunde bringe Meddelelse om fan astiske Korntilbud fra Kanada, er det jo da Udtryk for, at der begynder at melde sig Sælgere — før var der kun Købere — paa Kornmarkedet. Det viser en vis Balance i Handelen, og naar Priserne oven i Købet er stærkt faldende, nærmer vi os det Punkt, da Priserne bliver saadanne, at Indkøb af indført Korn ikke blot kan danne Basis for en større Produktion, men ogsaa for en rentabel Forøgelse af den hjemmeavlede Høst.

Alle Vegne fra kommer der Meddelelse om de bedste Udsigter for en god og stor

Høst som et yderligere Lyspunkt. Herhjemme er Billedet for saa vidt ogsaa lyst; efter en mild Vinter og et tidligt Foraars ser vi Vintersædmarker, som jeg næppe mindes at have set bedre omkring 1. Maj. En tidlig Saaning af Vaarsæden giver Mulighed for en god Høst af disse Afgrøder. De sidste Dages Regn, der selv paa de bedste Jorder blev en Bundblødning, vil give Kornet Længde, og faar vi nu bagefter mildt Vejr, var det ligefrem Ønskevejr, det, man i Almindelighed kalder „Agrarvejr“. Mon ikke ogsaa i vort Samfund andre end Landmændene i disse Tider har fuld Forstaaelse af den samfundsmæssige Værdi deraf? Jeg tror det.

Baggrunden for Drøftelserne af Aarets Kornlov er altsaa den bedste, ja saa god, at hvis vi ikke levede i en urolig Verden, kunde man henfalde til den Tanke, at vi slet ikke behøvede nogen Kornlov i Aar. At Prisen maatte stige, var alle fortrolige med. Alle, der følte Ansvar, havde givet Løfte om en bedre Pris paa Brødkorn. Flere haarde Vintre har været slemme ved vore Hvedemarker, og det er dyrt at skulle helt eller delvis omsaa eller indsaa andet Korn; det koster Saasæden, og det giver som Regel 5—6 Tønder mindre i Udbytte pr. Td. Land. Man er nu blevet enig om en Kornpris paa 35—36 Kr. for Vintersæden og 28 Kr. for Foraarskorn plus en eventuel Efterbetaling fra Kornpuljen. Jeg føler ingen Trang til at gaa højere og vil tilføje, at hvis man, dengang man gav Løfte om en højere Pris, havde nævnt disse Tal, vilde alle have anset det for en stor Imødekommenhed og ikke have forsøgt at spænde Buen yderligere.

Hvis dette er den sidste Kornlov, vilde det ogsaa være mildest talt uheldigt at gennemføre Prisforhøjelser, som kunde faa skæbnesvangre Følger for vor Prisudvikling. Vi har sørgelige Erfaringer at se tilbage paa — jeg tænker paa det Forhold, at man i 1920 forhøjede Kornprisen til 44 Kr. pr. Td. Appetitten var jo dengang i de sidste Krigsaar steget, og der var stillet store Forventninger, men det blev dyrt. Jeg tror, det kostede saadan noget som 70 Mill. Kr. direkte foruden de indirekte Følger, Prisstigningen fik. Det vilde været letsindigt, om vi nu gjorde disse Fejlgreb om igen. Ved at gøre Boet op og dele Kornpuljen har man fastslaet, at dette er en Afviklingslov, som virkelig giver os Haab om, at denne Kornlov skal være den sidste.

Naar man af Kornpuljen afsætter 15 Mill. Kr. til Nedsættelse af Prisen paa det indførte Korn, gaar jeg ud fra, at der ikke